

24 Iunie : NAȘTEREA SF.PROROC IOAN BOTEZĂTORUL

Stăpânul Tuturor a arătat făptură nouă prin tine, Sfinte Proroc Ioan, că atingând creștetul Stăpânului cu mâna ta tremurândă, ne-a sfințit pe noi și i-a luminat pe cei care grăiesc către tine astfel:

Bucură-te, dătătorul bucuriei Dumnezeiești!

Bucură-te, desfătarea și bucuria dreptcredincioșilor!

Bucură-te, că umpli de bună mireasmă sufletele!

Bucură-te, păzitorul cel nebiruit al oamenilor!

Bucură-te, scara cea cu bună suire a credincioșilor!

Bucură-te, prin care se înnoiesc cele de jos și se închină cele de Sus!

Bucură-te Sfinte Ioan Botezătorul și roagă-te ca Dumnezeu să ne ierte și să ne miluiască pe noi!

(Icos 7 din Acatistul Sf Ioan Botezătorul)

Sf Ioan Botezătorul,
icoană

”Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină”. (Ioan 1, 6-7)

Cuvântul „*acesta*” accentuează virtutea și importanța persoanei. Căci cel „*trimis de Dumnezeu*” a uimit, pe drept cuvânt, toată Iudeea prin sfințenia vieții și prin înaltele trepte ale nevoinței și a fost prevestit prin glasul Prorocilor, fiind numit de Isaia „*Glasul celui ce strigă în pustie*” (Is. 40, 3), iar de fericitul David: „*Făclie gătit-am înaintea Unsului Meu*” (Ps. 131, 17). „Acesta a venit, zice, spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină.” Iar aici numește „*Lumină*” pe Dumnezeu-Cuvântul. Iar pe aceasta o arată ca unică și ca fiind în sens propriu Lumină, căci după ea nimic nu va mai lumina prin fire, fiindcă ea are lucrarea ce poate lumina prin sine și nu are nevoie de altă lumină. Deci, Cuvântul lui Dumnezeu este din afara creației și, ca să zic așa, de altă fire decât aceasta, dacă este Lumina în mod real și cu adevărat, iar creația, participantă la lumină. Iar Cel ce nu este din rândul celor create, și de aceea este înțeles ca de altă fire, cum nu s-ar afla în hotarele Dumnezeirii și de firea desăvârșită a Născătorului?

„*Nu era acela Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină*”

Botezătorul, prețuind viețuirea în pustie mai mult decât petrecerea în cetăți, arătând stăruință neobișnuită în nevoință și alegând cea mai înaltă dreptate între oameni, fiind pentru aceasta foarte admirat, a fost socotit

pentru aceasta de unii că este Însuși Hristos. Astfel, conducătorii instituțiilor iudaice, ajungând la această presupunere pentru prisosințele lui în virtute, trimit pe unii la el, poruncindu-le să se intereseze de este el Hristos. Fericitul Evanghelist, neignorând aceste presupuneri ale multora despre el, socotește necesar să afirme că „*nu era acela Lumina*”, ca să dezrădăcineze această rătăcire cu privire la el, dar să întărească totuși credința că a fost trimis de Dumnezeu spre mărturie. Căci cum n-ar fi fost socotit superior și vrednic de admirat în tot chipul cel îmbrăcat în atâta virtute și foarte înalt în dreptate, ca unul ce imita pe Hristos însuși, și care, pentru frumusețea excepțională a evlaviei, putea fi socotit el însuși Lumina? Deci „*nu era, zice, acela Lumina*”, dar era trimis spre mărturie despre Lumină. Iar spunând „*Lumina*” în mod articulat, arată clar că ea este una. Și este așa cu adevărat. Căci nu vom nega că se poate numi cu dreptate lumină și fericitul Botezător, și fiecare dintre Sfinți, o dată ce Însuși Mântuitorul nostru zice despre ei: „*Voi sunteți lumina lumii*” (Mt. 5, 14) (...)

Ei strălucesc și se arată luminați prin luminarea Adevărului (în ei) și sunt luminători în lume ca unii ce primesc Cuvântul vieții.

(Sfântul Chiril al Alexandriei, Scrieri)